

Összeállító: KNEZT MIBIT

Összeállítás ideje: 1975.

TART.: LAKÓCSAI BOCSIKORMESTER SÉG

2 lap

Földrajzi mutató: LAKÓCSA

Staktmutató: $\overline{XV}$, A 13)

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

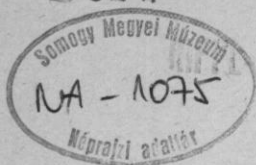
KISKUNHALASI GYÁRA

LELTÁRKÖNYS

ÁTVÉZETVE AZ EGYSÉGES LTK. 3081-es TETELÉ ALÓL

3081

VI/17/34

RÓMÁN MŰZSÉNY MŰZSÉVÁR

Adatközlő: Jelics /bocskoros/ Pál
83 éves, volt bocskorkészítő mester

Gyűjtő: Knézy Judit dr., 1975 június

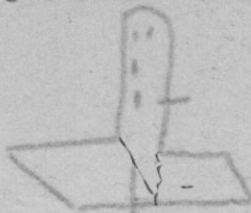
Lakócsai bocskormesterség

Jelics Pál 83 éves, itt született. Szigetváron, Horvát Andrásnál volt inas, akinek fia él ma is még. Segéd Horvátországban volt és Sellyén. Drávasztárán nemrég halt meg egy bocskoros. 1912-ben jött haza. Édesapja földműves volt. Mikor idekerült 1.1/2 évig dolgozott, 13-ban meg-nősült, aztán katonának ment, közben meghalt a felesége, 2 fia maradt, azóta itt lakik, itt működik.

"Ahol megdöglött a ló, megvettem a bőrét varrószijnak. Talpnak, tetőnek valót Szigetváron lehetett venni. A varrószijat magam készítettem ki.

800 pár kaptafám volt, egy részét eltűzelték a háború alatt, a szerszámokat Pestre adtam el tavaly."

Varrószij készítése: "Gödör volt téglából az istálló mögött; gubacsot szedtem, vettem gyerekektől, ledaráltam és benne áztattam 3 hónapig, hamu, gubacs leszedte a szórt, húst is. Utána napra tettem, akkor puhítottam "téglacon" - kihúztam, hónom alatt, "peres"-fajta fa.- Akkor fölshabdaltam különféle vastagságúra". Vót 4-es, 5-ös, 6-os számu, jelölése római számmal történt.

rud

Kancabocskornál: a bőrpánt fölment a térdig - sarkarésze nem volt, csak elejére volt fűdél "szijjasbocskor" "szijjas"-horvátul is. Csatosbocskor "csatos".

"Naponta 15-20 párt meg tudtam készíteni: 6-tu 6-ig. Szijjasbocskort a horvátok rendték, csatosat a magyarok is."

Körzete: Szigetvár egész környéke - magyarok csatos bocskort csak aratásra, öreg emberek csak szijjas bocskort, Horvátok inkább viselték.

Vásárok: Szlavóniában 800 párból alig jött haza a vásárból, itt magyar területen volt, hogy alig fogyott el 4-5 pár egy vásárban. Az első világháború után elveszett a jó szlavóniai piac. Évente Gyöngyösmellék, Barcs, Istvándi, Darány, piacaira járt. Az első világháború után egy ideig fuvarozással foglalkozott. A halottakat bocskorban temették nőt is férfit is, csatos bocskorban. "Ha a temetőből fölkelnének a halottak itt Lakócsán, mind bocskorban jönnének ide a régiek."

Mindenkinek egyforma barna bocskort készített. Pásztornak, idősebbnek szíjjas bocskort készített. Klumpát esőbe, hóba hordták. Fiugyerek mikor iskolába került akkor kapta az első bocskort.

Kések "bóda" Varró ár "sila" 1-1 db. hegyes

"bóda"

Varró ár "sila"

1-1 db. hegyes

2-3

Lukasztó ár: "sila"
egy borotvaéles

egy tompább - ezzel
meglazította a lukat
kiszélesítette

kupalaku
hosszu

penge

Harapófogót, csipófogót is használtak.

A szigetvári mester vizvári születésű volt, pógárleányt vett el. Két segéd volt, 2 inas, 3 és fél évig volt inas, két évig volt segéd.

Első világháború után: Szigetváron Horvát András és még egy, Gellyén vót egy, Sztáran az én inasom volt, Babócsán volt bocskoros még.

Csizma hordása megvolt az én fiatalkoromban, fiatal férfiaknál, a nők mezitláb, templomba is. Mesterem horvátul mondta a szerszámaeveket.

Méretet úgy vette, cm.-rel hosszát, sarok területét.

Talp: dzsón

Felső rész: neve horvátul is felső rész

Sarka: petica

talpvarrás: ?